

نویسنده : جان بیلامی فوستر «John Bellamy Foster»

منبع تاریخ نشر : ما نتلی ریو «01-02-2019»

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

سرمایه داری شکست خورده است - بعد اش چه؟

Capitalism Has Failed—What Next?

قسمت دوم

بعد اش چه؟

اریک هابسبوم، مورخ مارکسیست (وی یا اریک در یک فامیل یهودی و در شهر اسکندریه مصر به دنیا آمد. در کودکی، خانواده اش از اسکندریه به وین و سپس برلین مهاجرت کردند. ها بسبب مبعدها در بریتانیا (لندن) سکنی گزید. همانجا زیست و همانجا درگذشت. اریک هابسبام از برجسته‌ترین مورخان عصر ما و از پیشکسوتان تاریخ اجتماعی بشمار می‌رود. او همردیف تاریخ نگارانی همچون [ارنست بلوخ](#)، [فرناند برودل](#)، [لوسین فیبر](#)، [کریستوفر هیل](#)، [ژاک لوگوف](#) و [بندیک اندرسون](#) قرار داشت)، از دیدگاه معاصر بعنوان رهبر در "عصر افراط: تاریخ جهان" (1914-1991)، در حال مشاهده رویکرد قرن بیست و یکم، نشان داد که دلیلی وجود دارد که نگران نباشیم و آن اینکه قرن جدید حتی تهدیدی برای بشریت نسبت به "عصر ویا دروران افراطی" که پیش از آن بوده است بیشتر است و این عصر از یک قرن است که توسط جنگ‌های جهانی، درگیری‌های امپریالیستی و افسردگی‌های اقتصادی متمایز شده بود - و در آن بشریت برای اولین بار با امکانات درست داشته خود برای از بین بردن آن به تقابل مواجه شد. با این حال، با توجه به پیش بینی، او نتیجه گرفت، قرن جدید (و هزاره) خطرات حتی بیشتر را ارائه می‌دهد.

اریک هابسبوم «Hobsbawm» در سال (1994) مشاهده کرد، و گفت که "ما در یک جهان زندگی می‌کنیم" جهانی که توسط فرایند اقتصادی و تکنولوژیکی تیتانیوم (نیروی عظیم) توسعه سرمایه داری که در دو یا سه قرن گذشته تحت سلطه بوده است ما می‌دانیم، و یا حداقل اگر آن را منطقی فرض کنید، که می‌تواند جهان در یک درگیری بدون پایان یا در (ad infinitum) بیفتد یعنی که آینده نمی‌تواند ادامه از گذشته باشد، پس در انصورت کنون نشانه‌هایی وجود دارد که هم از نظر خرابی، و هم به لحاظ داخلی، به نقطه‌ای از بحران تاریخی رسیده ایم. نیروهای تولید شده توسط اقتصاد تکنولوژیک در حال حاضر به اندازه کافی بزرگ برای نابود کردن محیط زیست، یعنی بنیاد مادی زندگی انسان شده است. ساختارهای جوامع بشری، از جمله حتی برخی از

پایه های اجتماعی اقتصاد سرمایه داری، به دلیل تخریب آنچه که ما از گذشته های بشری به ارث برده ایم، نابود می شوند. دنیای ما هر دو در حال خطر ناشی از انفجار و انفجار از داخل قرار دارد که باید تغییر کند.

ما اصلاً نمی دانیم که باید به کجا برویم ما فقط این را می دانیم که تاریخ ما را به این نقطه آورده است و اگر خوانندگان بحث، این کتاب ویا این داستان را در بین خود به اشتراک بگذارند-یعنی چرا؟ و آن اینکه با این حال، یک چیز ساده است که اگر بشریت یک آینده قابل تشخیص داشته باشد، نمی تواند با ادامه دادن به گذشته یا حال حاضر باشد. اگر ما سعی می کنیم هزاره سوم را بر اساس آن بنا کنیم، باید شکست بخوریم. و قیمت شکست، به عبارت دیگر، جایگزینی برای یک جامعه تغییر یافته، تاریکی است.

(85)

اریک کمی شک و تردیدی در مورد آنچه را که در حال حاضر خطر اصلی پنداشته میشد کنار گذاشت بود، یعنی «اعتقاد به ایمانداري» در یک اقتصاد که در آن منابع به طور کامل توسط بازار کاملاً نامحدود در شرایط رقابت نامحدود اختصاص داده شده است و پیوسته توسط شرکت های همیشه متمرکز انجام شده است. در میان بروز خطرات چنین سیستمی، احتمال "عواقب غیر قابل برگشت و فاجعه بار برای محیط طبیعی این سیاره، از جمله برای نژاد بشر وجود دارد چونکه بشر بخشی از آن است".

(86)

موقعیت **اریک** «Hobsbawm» در آن زمان، حتی توسط بسیاری از نیروهای سمت چپ، به شدت مورد انتقاد شدید قرار گرفت، زیرا که **اریک** با توجه به روند توسعه سرمایه داری، بسیار بدبین بود «87» بهر صورت امروز، باگذشت یک قرن بعد واضح شد که او به این علامت رسیده است یا این وضع را پیشبینی کرده بود. همانطور که نگرانی هایی که او ابراز کرده بود، امروز بیشتر مشهود است. با این وجود، چنین واقع گرایی در نزد یک شدن به شکست سرمایه داری در زمان ما، هنوز در مورد روشنفکران چپ در کشورهای ثروتمند، حتی در مواجهه با دهه های نئولیبرالی ها که با رکود اقتصادی، مالی شدن، نابرابری رو به رشد و کاهش زیست محیطی، نا در است، هنوز نا در است. یک پاسخ رایج این است که اشاره به مفهوم یا به اساسات «Polanyi» از جنبش دوگانه باشد، که در آن اسطوره مداوم یک جامعه با زار خود تنظیم، به طور ناگزیر به حرکات دفاعی برای محافظت از جامعه و محیط زیست می انجامد (88).

این امر به این امیدواری رسیده است که آونگ (پاندول یا چیزی اویخته شده) چرخش یا بد و به عقب برگردیم، که منجر به لیبرالیسم یا دموکراسی اجتماعی می شود. این با وجود دارد که شکستهای سرمایه داری غیرقانونی یا کنترول ناشده را می توان با بازگشت به سرمایه داری نظارتی، با یک عصر جدید از کینزی مقابله کرد، همانطور که تاریخ به حال خود رسیده است.

باوجود این پیوند (Pinning) این امیدواری موجود است که روش ویا سلوک دربرگیرنده حرکت دوگانه باشد اما این نوع برخورد چهار واقعیت مادی را انکار می کند. **اولاً**، سوسیال دموکراسی بوجود آمد و تا زمانی که تهدید موجود جوامع سوسیالیستی موجود بود و قدرت اتحادیه با آن مواجه بود، ادامه داشت و ادامه یافت و بلافاصله پس از فروپاشی هر دو، فرو ریخت ویا به عباره دیگر، قدرت اتحادیه متحمل تحریم ها شد و بعد فوراً از بین رفت. **دوم**، کنون یا امروز نئولیبرالیسم در خود سرمایه داری، در مرحله سرمایه انحصاری، مالی قرار دارد. در اوایل دوران سلطه صنعتی سرمایه، که بر پایه اقتصاد کینزی قرار داشت، اکنون رفته است. **سوم**، سوسیال دموکراسی در عمل به تکیه بر یک نظام امپریالیستی که مخالف منافع اکثریت عظیم بشریت بود، متکی بود. **چهارم**: دولت لیبرال دموکراتیک و تسلط یک طبقه صنعتی - سرمایه داری متشکل از روشنفکر که مایل به همکاری اجتماعی با کار هستند، عمدتاً از گذشته بوده و پایگاه های ساختاری آن همه چیز را نابود کرده .

حتا زمانی که احزاب سوسیال دموکرات در این شرایط به قدرت برسند و امیدوار باشند در داخل نظام کار کنند و یک سرمایه داری سالم و مهربان تر ایجاد کنند، آنها در هر مرحله به قوانین حرکت سرمایه داری دست می زنند. همانطور که **مایکل بیتس** می نویسد، در زمینه سرمایه داری شکست خورده است: "امروز، غیرممکن است که باور کنیم که حتی یک پروژه سیاسی و اقتصادی مدرن وجود خواهد داشت که اتحادیه های کارگری و احزاب سیاسی رابار دیگر در آن جا بپذیرند و به آنها کمک کنند."

در به اصطلاح لیبرال چپ، بعضی از رویکردهای تکنولوژیکی مدرنیستی را به کار گرفته اند، که در آن عمدتاً روابط اجتماعی نابوده گرفته می شود. در اینجا، در یک جبرگرایی ضمنی تکنولوژیکی، انتظار می رود که فناوری های دیجیتال، مهندسی اجتماعی، و مدیریت حکیمان لیبرال، سلطنت کند یا سلطنت می کنند. درست است، چنین متفکران استدلال می کنند و مطلقیت سرمایه داری نئولیبرالیسم را فاجعه بی پایان می گویند. اما سرمایه داری می تواند، احتمالاً از بالا، به هرگونه تقاضا، حتی کنار گذاشتن سود و انباشت، مطابق با ضروریات تکنولوژیکی فعلی، تغییر داده شود. این سیستم باقی خواهد ماند، در این مفهوم، فریم های لختی از شرکت ها و بازارها در حال حاضر بدون هیچ گونه راننده کلاس یا رانندگی، تنها موتورهای بهره وری هستند.

همانطور که **جرجان راندرز** یکی از نویسندگان اصلی **Limits to Grow** است (= در سال 1968)، یک گروه از حدود هفتاد و پنج نفر متعلق به طبقات مختلف جامعه از سراسر جهان، باشگاه رم را تاسیس کرد. این اعتقاد داشت که امکان رشد مداوم خسته شده است و اقدامات به موقع برای جلوگیری از فروپاشی سیاره ضروری است. **تفصیل توسط این قلم**، در سال (2012) پیشبینی کرده که جامعه جهانی چهل سال آینده یعنی سال (2052) را اعلام می کند که "سرمایه داری اصلاح شده میباید که در اواسط قرن حاضر ظهور خواهد کرد ویک "یک سیستم خواهد بود که در آن رفاه عمومی بیش از بازگشت فرد تعیین می شود. سرمایه داری اصلاح شده تحت هدایت حکومت عاقلانه است که توسط تکنوکرات ها هدایت می شود، در حالی که با «دموکراسی کمتر

و آزادی کمتر بازار» مشخص می شود. اما از آنجا بیکه به طور مستقیم با شکستهای سرمایه داری روبرو میشویم، اگر چه او (40) سال رکود اقتصادی برای قدرتهای بزرگ اقتصادی را دنبال میکند و فقر را در «سایر نقاط جهان» ادامه میدهد. **راندرز** چنین مسائلی را که عمدتاً به دیدگاه وی درباره جهان در سال (2052) ختم نمی شود واقعیت غالب را، او پیش بینی می کند، یعنی یک نسخه از دنیای سرمایه داری امروزه کارآمدتر و پایدارتر که از نسخه فیزیکی است. (89)

با این حال، مدت هفت سال از کتاب او میگذرد که نوشته شده است، در حال حاضر روشن است که پیش بینی های **راندرز** در هر لحظه اشتباه است. وضعیتی که با جهان مواجه می شود، کیفی جدی تر از سال (2012) است، درحالی که راه حل های تدریجی و تکنوکراتیک برای تغییرات آب و هوایی هنوز حتی در میان کسانی که در سمت چپ و حتی در شرایطی که دولت لیبرال دموکراتیک کاملاً پایدار به نظر می رسد، امکان پذیر است. امروز، در شرایط تغییرات آب و هوایی سریع، رکود اقتصادی، تحولات سیاسی و بی ثباتی رو به رشد ژئوپلیتیک، واضح است که چالش هایی که جهان با آن مواجه است، هر چه بیشتر در معرض ترس و اضطراب است تا مدرنیته سازان پیشرو اکولوژیکی مانند **راندرز**. گزینه های مواجهه با ما اکنون بسیار سخت تر است. (90)

در واقع، تاریخ به تمام تلاش هایی که پیش بینی های دقیق از آینده ارائه می دهد، به ویژه اگر آنها به سادگی جریان ویا روند فعلی را گسترش داده و اگر اکثر بشریت مبارزات خود را از تصویر ویا از تجسم بیرون بیاورند، نامشخص بوده است. به همین دلیل است که دیدگاه دیالکتیکی بسیار مهم است. دوره واقعی تاریخ هرگز نباید پیش بینی شود. تنها چیزی که درباره تغییر تاریخی مشخص است، وجود مبارزاتی است که آن را به پیش می برد و این کار شخصیت انقباضی خود را تضمین می کند. هر دو انفجار «داخلی و بیرونی» اجتناب ناپذیرند، جهان را به نسل های دیگر متفاوت از گذشته تبدیل می کنند. تاریخ به سیستم های اجتماعی متعددی اشاره دارد که محدودیت توانایی آنها در تطبیق روابط اجتماعی خود است تا امکان استفاده منطقی پایدار از توسعه نیروهای تولیدی به فراهم سازان این رو، گذشته های انسانی با دوره های رگرسیون یا قهقرایی نقطه ای (خالخالی) می شود و به دنبال آن شتاب های انقلابی پیش می آید. همانطور که «**یعقوب Burckhardt**» مورخ محافظه کار اعلام کرد که در قرن نوزدهم، "یک بحران تاریخی" رخ می دهد زمانی که "بحران درکل امور تولید شده است و یا که رخ داده است، شامل تمام دوره ها و همه یا بسیاری از مردم از همان تمدن.... فرآیند تاریخی ناگهان در حالت وحشتناک تسریع شده است. به نظر می رسد که پیشرفت هایی که در قرن های دیگر اتفاق می افتد، در ماه ها یا هفته ها به صورت فانتوم شبیه می شوند و تحقق می یابند." او این را "شتاب فرآیندهای تاریخی" نامید. (91).

بروک هاردت Burckhardt عمدتاً در اشاره به انقلاب های اجتماعی وبگونه مثال به انقلاب فرانسه در سال (1789) توجه داشته است. که این انقلاب یک شتاب تاریخ بود؛ هما نظر که **ژرژ لوفور**، مورخ مدرن فرانسوی، توضیح داد، که این انقلاب به عنوان یک سری از انقلاب های گسترده توسعه یافت که با سرعت وحشتناکی جهش یافته از یک انقلاب اشرافی به یک انقلاب بورژوائی به یک انقلاب مردمی و سپس به یک انقلاب دهقانی در نهایت امر به شخصیت "بلوک، یک چیز واحد" تاریخی تبدیل می شود که ظاهراً غیر قابل تحمل است، که بسیاری از تاریخ جهان را تغییر داده است. (92)

آیا می توان گفت که چنین شتاب انقلابی تا ریخ (revolutionary acceleration of history) هر چند در مقیاس بی نظیر و در حد بزرگتری، در قرن بیست و یکم اتفاق افتد یا رخ دهد؟ اکثر مفسران موجد و یا دسته ای از کارکنان متعهد در کشورهای هژمونیک نظام جهانی امپریالیستی بر اساس تجربیات محدود خود و دیدگاه محدود تاریخ، می گویند **نه**. با این وجود، انقلاب ها همچنان در حاشیه نظام جهانی ادامه می یابند و حتی در حال حاضر تنها تحت تاثیر مداخلات اقتصادی، سیاسی و نظامی امپریالیزم قرار دارند. علاوه بر این، آنها معتقد هستند که شکست سرمایه داری در مقیاس سیاره ای امروزه همه تمدن و زندگی روی سیاره را تهدید می کند، هما نظر که می دانیم. و آن اینکه اگر تغییرات شدید انجام نشود یعنی اگر اقداماتی بخاطر تغییر روی دست گرفته نشود، دمای جهانی این قرن از (4 درجه و یا حتی 6 درجه سانتیگراد) از زمان قبل از صنعتی شدن افزایش می یابد، که منجر به شرایطی خواهد شد که بشر را به عنوان یک کل به مخاطره خواهد انداخت. چونکه در همین حال، باز هم سرمایه داری امروز، شدیداً تلاش میکند که تمام پایگاههای موجود مادی را از بین ببرد، و تقریباً تمام کل مازاد خالص اجتماعی را تخریب کند یا که در صدد تخریب آن است چنانچه که محیط زیست طبیعی را بخاطر بهره برداری ناجایز خود ملوث ساخته و میخواید در مورد به فعالیت های منفی اش در ایجاد مخاطره بر بشریت بپردازد.

بعنوان یک نتیجه مستقیم با در نظر داشت از روابط اجتماعی سرمایه داری، چالشها و یارقات های مادی که در حال حاضر در مقابل بشر قرار دارند و یا که بشریت در معرض همچو چالش ها قرار گرفته است بیشتر از هر چیزی که تاکنون دیده شده است، نشاندهنده انباشت فاجعه همراه با انباشت سرمایه است. (93) صدها میلیون نفر در تحت همچو شرایط قبلاً به مبارزه در مقابل این سیستم فاجعه بار قرار گرفته اند تا اگر بتوانند که اساس یک جنبش جدید وسیع جهانی را در نیل به سوسیالیزم بگذارند میخایل دی. یاتس (Michael.D. Yates). در کتاب مطبوع خود تحت عنوان (آیا طبقه کارگر میتواند جهان را تغییر دهد) **می نویسد**؟ او به این سوال پاسخ

میدهد که بلی! طبقه کارگر میتواند، اما طبقه کارگر این توانایی را وقتی دارد که با همه کارگران و مردم در وحدت اورگانیک بخاطر تغییر جهان و اعمار سوسیالیزم متحد و یکپارچه شود. (94).

ممکن است اعتراض شود که سوسیالیسم مورد آزمایش قرار گرفته و شکست خورده است و از این رو دیگر جایگزین سیستم سرمایه داری نیست. با این حال، ما نند نخستین تلاش های سرمایه داری در شهرهای ایتالیا در اواخر قرون وسطی که به اندازه کافی قوی نبودند در میان جوامع فئودالی که آنها را احاطه کرده بودند، زنده مانده، شکست نخستین آزمایش ها در سوسیالیسم چیزی جز ایجاد دوباره تولد آن در شکل جدیدتر، انقلابی تروجانی تراست که از شکستها بررسی و یاد میگیرد. حتی در شکست، (95) سوسیالیسم این مزیت را نسبت به سرمایه داری میتوانیم دید یا که دارد: یعنی تقاضا برای "آزادی به طور کلی"، که ریشه ای دارای ماهیت واقعی و برابری قابل تحمل و توسعه انسانی دارد، و به طور دقیق انعکاسی از روابط اجتماعی جمعی، ضرورت تاریخی و مبارزه بی پایان برای آزادی انسان است که در زمان ما برای حیات بشری حیاتی است. (96).

جوزف شومپتر، اقتصاددان محافظه کار بزرگ، که به عنوان وزیر امور اقتصادی اتریش در **وین سرخ** (بهشت کارگری در پایتخت اتریش وینا) هم زمان خود را با دولت سوسیالیست متحد کرده بود و متوجه شد که از هر طرف مورد حمله قرار میگیرد، او یک بار نوشت که سرمایه داری نمیخواهد به دلیل "وزن شکست اقتصادی"، بمیرد بلکه به این دلیل که "موفقیت بسیار" آن در دستیابی به اهداف اقتصادی باریک آن است که پایه های جامعه شناختی وجود خود را تحت تأثیر قرار داده است. شومپتر میگوید که "سرمایه داری" گویا یا در اصل "ناگزیراً" شرایطی را ایجاد می کند که در آن نمی تواند زندگی کند و به شدت به سوسیالیسم به عنوان وارث آن آشکار میشود (97) و به طرق مختلف به نظرمی رسد درست است، که دریافت راه ایجاب انتظار را دارد توسعه جهانی سرمایه داری انحصاری و مالیاتی که توسط همان نئولیبرالیسم ضد انقلابی که اولین بار در واکنش به **وین قرمز** در سال های میان جنگ ها آغاز شد - و در زمانی که **شومپتر** خود یک بازیگر بزرگ بود - در حال حاضر پایگاه های ما دی را تحت تأثیر قرار داده است، نه خیلی از خود سرمایه داری، بلکه جامعه جهانی و محیط زیست سیاره ای است. در نتیجه، ظهور «فضای تقریباً جهانی خصومت» به نظم اجتماعی حاکم، هر چند که در چارچوب اشتباه کنونی، کمتر به عنوان مخالفت با سرمایه داری خود نسبت به نئولیبرالیسم، ظهور کرده است. قابل ملاحظه است (98).

اساس این تضعیف پایه های سرمایه داری موجودیت و یا تقاضای هر چه انسانی است که در نهایت کارگران و مردم جهان را مجبور به پیشبرد راه های جدید می کند. راه توام با یک جنبش فراگیر و مبتنی بر جنگ طبقاتی به سمت سوسیالیسم و آن اینکه با دید در این قرن فرصت های پیشرفت های کیفی جدید را با زکند چونکه هرج و مرج جامعه بازار سرمایه داری با رقابت انحصاری، نابرابری شدید و حرص و طمع نهادینه شده ای خوددیگر نمی تواند احتمالاً تقاضای انسان زحمت کش را (99) مرفوع سازد، سیستم و یا جامعه سوسیالیستی شامل توسعه از یک تکنولوژی سوسیالیستی که در آن هر دو شکل تکنولوژی مورد استفاده قرار می گیرند و اهداف آنها مخالف منافع فردی و طبقاتی میباشد یعنی که، در راستای منافع فردی و طبقاتی متمرکز نمی شود (100) این چشم انداز برنامه ریزی دموکراتیک دراز مدت در تمام سطوح جامعه، امکان تصمیم گیری و توزیع در خارج از منطق نقدینگی اتفاق می افتد. سوسیالیسم، در قالب رادیکال ترین آن، مربوط به برابری اساسی، همبستگی اجتماعی و پایداری زیست محیطی است. آن را به وحدت، نه صرفاً تقسیم کار تبدیل میکند (101)

هنگامی که توسعه انسانی پایدار، ریشه در ارزش های مبادله، اما در ارزش های استفاده شده و نیازهای انسانی واقعی، می آید برای تعریف پیشرفت های تاریخی، آینده، که در حال حاضر به نظر بسته است، به روش های متعدد با زخواهد شد، و اجازه می دهد تا کاملاً جدید، کیفی، و اشکال جمعی توسعه انکشاف نماید (102) این را می توان در انواع اقدامات لازم مورد استفاده قرار داد که می توانند مورد استفاده قرار گیرند، اما به طور کامل تحت شرایط تولید فعلی حذف می شوند. این عدم امکان فیزیکی یا عدم وجود مازاد اقتصادی است که اکثر آنها در حال حاضر رها شده است، که در راه کنترل دموکراتیک سرمایه گذاری یا رضایت از نیازهای اساسی - هوای پاک و آب، غذا، لباس، مسکن، آموزش و پرورش، مراقبت های بهداشتی، حمل و نقل و کار مفید برای همه. کمبود دانش فنی و یا مواد مادی نیست که از تبدیل اکولوژیک لازم به شکل های پایدارتر انرژی جلوگیری شود. (103) برخی از تقسیم ذاتی انسان، مانع ساختن یک بین المللی جدید از کارگران و مردم علیه سرمایه داری، امپریالیسم و جنگ (104) همه اینها در دسترس ما است، اما نیازمند پیگیری منطقی است که مخالف با سرمایه داری است.

بشریت، کارل مارکس نوشت: "بشریت بطور اجتناب ناپذیری خود تنها از طریق وظایفی خود را که قادر به حل آن است، تعیین می کند، زیرا نظارت دقیق تر همیشه نشان می دهد که مشکل خودی تنها زمانی رخ می دهد که شرایط مادی برای حل آن در حال حاضر یا حداقل در جریان تشکیل (105) بسیار ضایعه و انحصاری سرمایه انحصاری مالی امروز، همراه با توسعه وسیع ارتباطات جدید که هماهنگی، برنامه

ریزی و اقدامات دموکراتیک بیشتری را از همگان به ارمغان می آورد، نشان می دهد که مسیرهای بی شماری به سوی جهان پیش می روند از برابری اساسی و پایداری زیست محیطی، زمانی که جهان از سرتاسر تسلط سرمایه آزاد می شود. (106)

پاسخ به بحران های قبل از ما، هر دو چه اجتماعی و محیط زیست هستند. آنها نیاز به تنظیم عقلانی متابولیسم «سخت و ساز» بین انسان و طبیعت را تحت کنترل انسانی مرتبط با بازاری و حفظ جریان، چرخه زندگی و دیگر پروسه های حیاتی اکوسیستم های سالم، محلی، منطقه ای و جهانی (وزیستگاه های گونه) با در نظر داشت نیازهای کل زنجیره ای نسل های انسانی. منابع اصلی، اقدامات انسانی در طول تاریخ، در تلاش برای آزادی انسان و مبارزه برای استحکام روابط ما با جهان است. **اول** و یا در قدم نخست از این، و یا در نهایت خواهان برابری در جامعه است؛ **دوم**، توسعه و پایداری انسانی. در این مبارزات برای پیشرفت جمعی است که ما باید در نهایت بر این نکته تأکید کنیم که اگر بشریت آینده ای داشته باشد.

رفرنس ها :

Notes

1 ← George Monbiot, "The Earth Is in a Death Spiral. It will Take Radical Action to Save Us," Guardian, November 14, 2018; Leonid Bershidsky, "Underemployment is the New Unemployment," Bloomberg, September 26, 2018.

2 ← For an insightful historical analysis of the general problem of the breakdown and disintegration of civilizations, see Arnold J. Toynbee, *A Study of History*, abridged by D.C. Somerville (Oxford: Oxford University Press, 1946), 244–428.

3 ← Karl Marx and Frederick Engels, *The Communist Manifesto* (New York: Monthly Review Press, 1964), 2.

4 ← For analyses of stagnation and financialization, see Harry Magdoff and Paul M. Sweezy, *Stagnation and the Financial Explosion* (New York: Monthly Review Press, 1986); John Bellamy Foster and Fred Magdoff, *The Great Financial Crisis* (New York: Monthly Review Press, 2009); John Bellamy Foster and Robert W. McChesney, *The Endless Crisis* (New York: Monthly Review Press, 2012); Costas Lapavistas, *Profits Without Production: How Finance Exploits Us All* (London: Verso, 2013).

5 ← Drew Desilver, "For Most U.S. Workers, Real Wages Have Barely Budged in Decades," Pew Research Center, August 7, 2018.

- 6**↔ Yuki Noguchi, “Gig Economy Renews Debate Over whether Contract Laborers Are Really Employees,” NPR, March 7, 2018.
- 7**↔ The concept of liberated capitalism is taken from Henryk Szlajfer (interviewed by Grzegorz Konat), “Liberated Capitalism,” forthcoming, *Monthly Review*.
- 8**↔ John Smith, *Imperialism in the Twenty-First Century* (New York: Monthly Review Press, 2016).
- 9**↔ Heather Stewart, “£13trn Horde Hidden from Taxman by Global Elite,” *Guardian*, July 21, 2012; Sam Ro, “The Mega Rich Are Holding at Least \$21 Trillion in Offshore Tax Havens,” *Business Insider*, July 22, 2012; Nicholas Shaxson, *Treasure Islands* (London: Palgrave Macmillan, 2011).
- 10** Larry Elliott, “Inequality Widens as 42 People Hold Same Wealth as 3.7bn Poorest,” *Guardian*, January 21, 2018; Rupert Neate, “Bill Gates, Jeff Bezos, and Warren Buffett are Wealthier than Poorest Half of US,” *Guardian*, November 8, 2017.
- 11** World Inequality Report 2018 (World Inequality Lab, 2018).
- 12**↔ Lant Pritchett, “Divergence, Big Time,” *Journal of Economic Perspectives* 11, no. 3 (1997): 3–17; Jason Hickel, “Global Inequality May Be Worse than We Think,” *Guardian*, April 8, 2016; John Bellamy Foster, “The New Imperialism of Globalized Monopoly-Finance Capital,” *Monthly Review* 67, no. 3 (July–August 2015): 11–12.
- 13**↔ “More than 60 percent of the World’s Employed Population Are in the Informal Economy,” International Labour Organisation, April 30, 2018; Foster and McChesney, *The Endless Crisis*, 144–51.
- 14**↔ “State of Homelessness,” National Alliance to End Homelessness, accessed January 9, 2019, <http://endhomelessness.org>.
- 15**↔ Oliver Milman, “‘We Are at War’: New York’s Rat Crisis Made Worse by Climate Change,” *Guardian*, December 21, 2018.
- 16**↔ Lisa Rapaport, “Life Expectancy Declines Seen in the US and Other High-Income Countries,” *Reuters*, August 22, 2018; “Life Expectancy in America Has Declined Two Years in a Row,” *Economist*, January 4, 2018; Rebecca Voelker, “Black Lung Resurgence Raises New Challenges for Coal Country Physicians,” *JAMA Network*, December 12, 2018; Thea Jourdan, “Return of the Victorian Diseases: Scarlet Fever, TB, Whooping Cough, Even Scurvy,” *Daily Mail*, April 4, 2016.
- 17**↔ Claas Kirchelle, “Pharming Animals: A Global History of Antibiotics in Food Production (1935–2017),” *Palgrave Communications* 4, no. 96 (2018); Amanda Holpuch, “UN Meeting Tackles the ‘Fundamental Threat’ of Antibiotic Resistant Superbugs,” *Guardian*, September 21, 2016; “Antimicrobial Resistance a ‘Global Health Emergency,’” UN, Ahead of Awareness Week,” *UN News*, November 12, 2018; Rob Wallace, *Big Farms Make Big Flu* (New York: Monthly Review Press, 2016).

18↔ Frederick Engels, *The Condition of the Working Class in England* (London: Penguin, 1987), 127–28.

19↔ Stephanie Simon, “K–12 Student Databases Jazzes Tech Startups, Spooks Parents,” Reuters, March 3, 2013; Sharon Lurye, “Why Your Student’s Personal Data Could Be Freely Bought and Sold,” Hechinger Report, June 14, 2018; Gerald Coles, *Miseducating for the Global Economy* (New York: Monthly Review Press, 2018); Howard Ryan, *Educational Justice* (New York: Monthly Review Press, 2017); John Bellamy Foster, “Education and the Structural Crisis of Capital,” *Monthly Review* 63, no. 3 (July–August 2011): 6–37.

20↔ Charles Dickens, *Hard Times* (London: Penguin, 1995), 10–15.

21↔ Erica R. Meiners and Therese Quinn, “Militarism and Education Normal,” *Monthly Review* 63, no. 3 (July–August 2011): 77–86.

22↔ “Half of Americans Have Family Members Who Have Been Incarcerated,” Equal Justice Institute, December 11, 2018; Michelle Alexander, *The New Jim Crow* (New York: New Press, 2012); Drew Kann, “Five Facts Behind America’s High Incarceration Rate,” CNN, July 10, 2018; “Criminal Justice Fact Sheet,” NAACP, accessed January 12, 2019 (data on incarceration from 2015); Jacqueline Howard, “Black Men Nearly 3 Times as Likely to Die from Police Use of Force, Study Says,” CNN, December 20, 2016; Keeanga-Yamahatta Taylor, *From #BlackLivesMatter to Black Liberation* (Chicago: Haymarket, 2016).

23↔ “Facts and Figures: Ending Violence Against Women,” UN Women, last updated in November 2018; L. A. Sharp, “The Commodification of the Body and Its Parts,” *Annual Review of Anthropology* 29 (2000): 287–328; Robin McKie, “Biologists Think 50% of Species Will Be Facing Extinction by End of the Century,” *Guardian*, February 25, 2017.

24↔ John Bellamy Foster and Robert W. McChesney, “Surveillance Capitalism,” *Monthly Review* 66, no. 3 (July–August 2014): 1–31.

25↔ “Who’s Working for Your Vote,” Tactical Technology Collective, November 29, 2018.

26↔ Paul A. Baran and Paul M. Sweezy, *Monopoly Capital* (New York: Monthly Review Press, 1966), 155; Doug Henwood, “Trump and the New Billionaire Class,” in *Socialist Register 2019*, ed. Leo Panitch and Greg Albo (New York: Monthly Review Press, 2018), 100–25; Jane Mayer, *Dark Money* (New York: Random House, 2017).

27↔ Timothy M. Gill, “Why the Power Elite Continues to Dominate American Politics,” *Washington Post*, December 24, 2018.

28↔ John Pilger, “New Cold War and Looming Threats,” *Frontline*, December 21, 2018; Christi Parsons and W. J. Hennigan, “President Obama Who Hoped to Sow Peace, Instead Led the Nation in War,” *Los Angeles Times*, January 13, 2017.”

29↔ John Mecklin, “It is Now Two Minutes to Midnight,” *Bulletin of the Atomic Scientists*, accessed December 19, 2018.

30↔ Zack Beauchamp, “9 Maps and Charts that Explain the Global Refugee Crisis,” Vox, June 30, 2017; “International Migration Report 2017 Highlights,” United Nations, December 18, 2017; Philippe Rekacewicz, “Mapping Europe’s War on Immigration,” *Le Monde Diplomatique*, October 16, 2013; Joseph S. Nye, “2050: How Can We Avoid a Gated World,” World Economic Forum, January 19, 2014; James Randerson, “Expert Warns Climate Change Will Lead to ‘Barbarisation,’” *Guardian*, May 15, 2008; John Bellamy Foster, *Trump in the White House* (New York: Monthly Review Press, 2017), 104.

31↔ “2018 World Hunger and Poverty Facts,” Hunger Notes, accessed December 19, 2018, <http://worldhunger.org>; Fred Magdoff, “Twenty-First-Century Land Grabs: Accumulation by Agricultural Dispossession,” *Monthly Review* 65, no. 6 (November 2013): 1–18.

32↔ David Ruccio, “Dollarization in the United States,” Occasional Links and Commentary blog, December 10, 2018, <http://anticap.wordpress.com>; “41 Million People in the United States Face Hunger,” Feeding America, September 6, 2017.

33↔ Farshad Araghi, “The Great Global Enclosure of Our Times,” in *Hungry for Profit*, eds. Fred Magdoff, John Bellamy Foster, and Frederick H. Buttel (New York: Monthly Review Press, 2000), 145–60.

34↔ Mike Davis, *Planet of Slums* (London: Verso, 2006).

35↔ Vijay Prashad, “We Have No Choice But to Live Like Human Beings,” *Tricontinental*, December 14, 2018, <http://thetricontinental.org>; “‘Shameful’: What’s Driving the Global Housing Crisis?,” *Al Jazeera*, November 3, 2018.

36↔ Will Steffen, et al., “Planetary Boundaries,” *Science* 347, no. 6223 (2015); Ian Angus, *Facing the Anthropocene* (New York: Monthly Review Press, 2016); John Bellamy Foster, Brett Clark, and Richard York, *The Ecological Rift* (New York: Monthly Review Press, 2010).

37↔ Damian Carrington, “Humanity Has Wiped Out 60% of Animal Populations Since 1970, Report Finds,” *Guardian*, October 29, 2018; M. Grooten and R. E. A. Almond, eds., *Living Planet Report—2018: Aiming Higher* (Gland, Switzerland: World Wildlife Foundation, 2018); Ben Guarino, “Hyperalarming Study Shows Massive Insect Loss,” *Washington Post*, October 15, 2018; Rodolfo Dirzo, Hilary S. Young, Mauro Galetti, Geraldo Ceballos, Nick J. B. Isaac, and Ben Collen, “Defaunation in the Anthropocene,” *Science* 35, no. 6195 (2014): 401–6.

38↔ James Hansen, “Climate Change in a Nutshell: The Gathering Storm,” December 18, 2018, 25.

39↔ Will Steffen, et al., “Trajectories of the Earth System in the Anthropocene,” *Proceedings of the National Academy of Sciences* 115, no. 33 (2018). For estimated cumulative emissions from fossil-fuel use, cement production, and land-use change since the beginning of industrialization, see trillionthtonne.org.

40↔ Hansen, “Climate Change in a Nutshell,” 42–47; Kendra Pierre-Louis, “Greenhouse Gas Emissions Accelerate Like a ‘Speeding Freight Train’ in 2018,” *New York Times*, December 5, 2018; Brad Plumer, “U.S. Carbon Emissions Surged in 2018 Even as Coal Plants Closed,” *New York Times*, January 8, 2019.

41↔ Marcelo Gleiser, “ExxonMobil vs. the World,” NPR, November 30, 2016; Andy Rowell, “Exxon’s 25 Year ‘Drop Dead’ Denial Campaign,” Oil Change International, April 14, 2014.

42↔ K. William Kapp, *The Social Costs of Private Enterprise* (Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press, 1950), 231.

43↔ Herman Daly, *From Uneconomic Growth to a Steady State Economy* (Brookfield, Vermont: Edward Elgar, 2016), 131–44.

44↔ Samir Amin, “China 2013,” *Monthly Review* 64, no. 10 (March 2013): 14–33.

45↔ Ludwig von Mises, *Nation, State, and Economy* (Indianapolis: Liberty Fund, 1983); Ludwig von Mises, *Socialism: An Economic and Sociological Analysis* (Indianapolis: Liberty Fund, 1981).

46↔ Mises, *Socialism*, 323–54, 399–406, 413–62, 488–92; *Nation, State, and Economy*, 36–37, 143, 163–65.

47↔ Mises, *Socialism*, 421–22.

48↔ Phillip W. Magness, “The Pejorative Origins of the Term ‘Neoliberalism,’” *American Institute for Economic Research*, December 10, 2018; Alfred Meusel, “Zur Bürgerlichen Sozialkritik der Gegenwart: Der Neu-Liberalismus (Ludwig von Mises),” *Die Gesellschaft: Internationale Revue für Sozialismus und Politik* 1, no. 4 (1924): 372–83. (The article “Der Neu-Liberalismus” was the first of a two-part series; the second article went on to critique Othmar Spann.) Peter Goller, “Alfred Meusel als Kritiker von Ludwig Mises und Othmar Spann: Gegen ‘Neoliberalismus’ and ‘Neoromantik’ (1924),” *Mitteilungen der Alfred Klahr Gesellschaft* 2 (2003); Peter Goller, “Helene Bauer Gegen die Neoliberal Bürgliche Ideologie von Ludwig Mises (1923),” *Mitteilungen der Alfred Klahr Gesellschaft* 4 (2005), <http://klahrgesellschaft.at>—includes Helene Bauer, “‘Gemeine Mann’ und ein Besserer Herr.” Adler strongly criticized Mises’s attempt to claim that Marx’s ideas were closely related to the traditional authoritarian Prussian state, on the grounds that everything outside of neoliberalism was essentially the same and that even democratic socialism was authoritarian in its rejection of liberalism. Max Adler, “Excursus on Anarchism,” in *Austro-Marxism: The Ideology of Unity*, ed. Mark E. Blum and William Smalldone (Boston: Brill, 2016), 207.

49↔ Magness, “The Pejorative Origins of the Term ‘Neoliberalism’”; Meusel, “Der Neu-Liberalismus,” 383; Bauer, “‘Gemeine Mann’ und ein Besserer Herr”; Othmar Spann, *Types of Economic Theory* (London: George Allen and Unwin, 1930), 278–79 (reference to the “neoliberal trend” first appeared in the 1926 edition). In his 1925 book *Trends of Economic Ideas*, the Swiss economist Hans Honegger wrote on theoretical neoliberalism, but, in contrast to Meusel’s earlier treatment, he used it to address neoclassical economics instead of the neoliberalism of thinkers like Mises. See Dieter Plehwe, introduction to *The Road from Mount Pèlerin*, ed. Philip Morowski and Plehwe (Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press, 2009), 10. The term mobile capital is often associated with Max Weber, where he made a brief allusion to it in his posthumous 1923 *General Economic History*, but the term in fact entered Marxian theory with the earlier analysis of international finance (and commercial) capital by Rudolf Hilferding. See Rudolf Hilferding, *Finance Capital* (London: Routledge, 1981), 342, 325–30; Max Weber, *General Economic History* (New York: Collier, 1961), 242.

50↔ Ludwig von Mises, *Liberalism* (Indianapolis: Liberty Fund, 2005), 9.

51↔ Kari Polanyi-Levitt and Marguerite Mendell, "The Origins of Market Fetishism," *Monthly Review* 41, no. 2 (June 1989): 11–32; Johannes Maerk, "Plan Oder Markt: The Battle of Ideas Between Austro-Marxism and Neoliberalism in Vienna" (lecture, Institute for the Humanities, Simon Fraser University, Burnaby, British Columbia, Canada, September 13, 2016). Available at <http://youtube.com>.

52↔ Karl Polanyi, *The Great Transformation* (Boston: Beacon, 1944); Felix Schaffer, "Vorgartenstrasse 203: Extracts from a Memoir," in Karl Polanyi in Vienna, ed. Kenneth McRobbie and Kari Polanyi-Levitt, (Montreal: Black Rose, 2006), 328–46; Kari Polanyi-Levitt, "Tracing Polanyi's Institutional Political Economy to its Central European Source," in Karl Polanyi in Vienna, 378–91; Eduard Márz, *Joseph Schumpeter: Scholar, Teacher, and Politician* (New Haven: Yale University Press, 1991), 101.

53↔ Gareth Dale, *Karl Polanyi: A Life on the Left* (New York: Columbia University Press, 2016), 102–3.

54↔ Harry Magdoff, "International Economic Distress and the Third World," *Monthly Review* 33, no. 11 (April 1982): 3–5.

55↔ These economic developments are presented in great detail, as a running commentary, in the extraordinary set of books, based on collected articles, written by Harry Magdoff and Paul Sweezy in the late 1960s to the late 1990s: Paul M. Sweezy and Harry Magdoff, *The Dynamics of U.S. Capitalism* (New York: Monthly Review Press, 1972); Paul M. Sweezy and Harry Magdoff, *The End of Prosperity* (New York: Monthly Review Press, 1973); Paul M. Sweezy and Harry Magdoff, *Stagnation and the Financial Explosion* (New York: Monthly Review Press, 1987); and Paul M. Sweezy and Harry Magdoff, *The Irreversible Crisis* (New York: Monthly Review Press, 1988).

56↔ Hannah Holleman, Robert W. McChesney, John Bellamy Foster, and R. Jamil Jonna, "The Penal State in an Age of Crisis," *Monthly Review* 61, no. 2 (June 2009): 2.

57↔ Friedrich von Hayek, *The Road to Serfdom* (London: Routledge, 1944). As Paul Sweezy wrote of Hayek's *The Road to Serfdom*, "the choice of liberalism—in the sense of individualism and competition—as the standard of judgment, deviation from which is to be regarded as error, permits him to lump all anti-individualist thought and policy together as simply totalitarian." Paul M. Sweezy, *The Present as History* (New York: Monthly Review Press, 1953), 285.

58↔ John Kenneth Galbraith, *American Capitalism: The Concept of Countervailing Power* (London: Hamish Hamilton, 1957).

59↔ Philip Mirowski, *Never Let a Serious Crisis Go to Waste* (London: Verso, 2013), 24, 37–50; David Stedman Jones, *Masters of the Universe* (Princeton: Princeton University Press, 2012). Mirowski and Jones, despite providing detailed accounts of the formation of neoliberalism in the post-Second World War years, have little or no awareness of the Marxian (and other) critiques of neoliberalism in the 1920s, nor of the conflict as it arose in the context of Red Vienna.

60↔ Michel Foucault, *The Birth of Biopolitics* (New York: Palgrave MacMillan, 2008), 317. An extreme example of such naturalization is the corporate use of the term ecosystem to refer to commodity supply chains, such as Apple's ecosystem—a way of avoiding reference to the system of exploitation embedded in the global labor arbitrage. See John Patrick Leary, *Keywords: The New Language of Capitalism* (Chicago: Haymarket, 2018), 72–76.

61↔ Friedman's role as a spokesperson of neoliberalism is well known. On the role of James Buchanan, see Nancy McLean, *Democracy in Chains* (New York: Viking, 2017).

62↔ Foucault, *The Birth of Biopolitics*, 133–38; Mirowski, *Never Let a Serious Crisis Go to Waste*, 64; Mises, *Socialism*, 344–51. In his memoirs, Stigler emphasized that a key objective of the Chicago School of Economics, and of neoliberalism more generally, was the destruction of the concept of monopoly power in order to counter “the growing socialist critique of capitalism [that] emphasized monopoly”; “‘monopoly capitalism’ is almost one word in that literature.” George J. Stigler, *Memoirs of an Unregulated Economist* (New York: Basic, 1988), 92, 162–63.

63↔ Avner Offer and Gabriel Söderberg, *The Nobel Factor* (Princeton: Princeton University Press, 2016), 101, 130–31.

64↔ See John Cassidy, *How Markets Fail* (New York: Farrar, Straus, and Giroux, 2009), 3–110; Foster and McChesney, *The Endless Crisis*, 1–28.

65↔ On how neoliberalism took on new significance in the age of the financialization of the accumulation process, see Gérard Duménil and Dominique Lévy, *Capital Resurgent: Roots of the Neoliberal Revolution* (Harvard: Harvard University Press, 2004), 119–20, 156–67; Foster and McChesney, *The Endless Crisis*, 44–45.

66↔ Foster and McChesney, *The Endless Crisis*, 4, 18. On the concentration of wealth, see Thomas Piketty, *Capital in the Twenty-First Century* (Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press, 2014), 336–76.

67↔ Smith, *Imperialism in the Twenty-First Century*; Ernesto Screpanti, *Global Imperialism and the Great Crisis* (New York: Monthly Review Press, 2014).

68↔ Foster and McChesney, “Surveillance Capitalism.”

69↔ Prabhat Patnaik, *The Value of Money* (New York: Columbia University Press, 2009).

70↔ Mirowski, *Never Let a Serious Crisis Go to Waste*, 1–6.

71↔ Karl Marx, “The Value-Form,” *Capital & Class* no. 4 (1978): 134.

72↔ Fred Magdoff and Chris Williams, *Creating an Ecological Society* (New York: Monthly Review Press, 2017), 25–47.

73↔ Andreas Malm, *Fossil Capital* (London: Verso, 2016).

74↔ James K. Galbraith, *The Predator State* (New York: Free Press, 2008); Foucault, *The Birth of Biopolitics*, 133.

75↔ Mirowski, *Never Let a Serious Crisis Go to Waste*, 56–57; Foucault, *The Birth of Biopolitics*, 131.

76↔ Foucault, *The Birth of Biopolitics*, 131, 145.

77↔ Mirowski, *Never Let a Serious Crisis Go to Waste*, 57; McLean, *Democracy in Chains*.

78↔ Marco Boffo, Alfredo Saad-Filho, and Ben Fine, “Neoliberal Capitalism: The Authoritarian Turn,” in *Socialist Register* 2019, 256.

79↔ Polanyi’s *Great Transformation* was a critique of the neoliberalism of theorists like Mises and Hayek who in the context of Red Vienna had argued for a self-regulating market economy and devised the main tenets of what is now known as neoliberalism. However, Polanyi’s powerful critique was also meant to reflect a moment of triumph, the defeat of neoliberal tendencies in the form of the “great transformation.” It is ironic, therefore, that the Mont Pèlerin Society was established the year after the publication of Polanyi’s book, and it was only with the rise to power of neoliberalism in the 1970s and ’80s that the current fascination with Polanyi emerged.

80↔ See Robert W. McChesney, foreword to *Trump in the White House*, 7–13.

81↔ Mises, *Liberalism*, 30. See also Herbert Marcuse, *Negations* (Boston: Beacon, 1968), 10.

82↔ Hayek quoted in Renato Cristi, *Carl Schmitt and Authoritarian Liberalism* (Cardiff: University of Wales Press, 1998), 168.

83↔ Friedrich von Hayek, *Individualism and Economic Order* (London, 1949), 22; Paul A. Baran, “On Capitalism and Freedom,” *Monthly Review* 42, no. 6 (November 1990): 36.

84↔ Foucault, *The Birth of Biopolitics*, 164.

85↔ Eric Hobsbawm, *The Age of Extremes* (New York: Vintage, 1994), 584–85.

86↔ Hobsbawm, *The Age of Extremes*, 563, 569.

87↔ See Edward Said, “Contra Mundum,” *London Review of Books* 17, no. 5 (1995): 22–23; Justin Rosenberg, “Hobsbawm’s Century,” *Monthly Review* 47, no. 3 (July–August 1995): 139–56; Eugene Genovese, “The Age of Extremes—Review,” *New Republic*, April 17, 1995.

88↔ Polanyi, *The Great Transformation*, 76.

89↔ Michael D. Yates, *Can the Working Class Change the World?* (New York: Monthly Review Press, 2018), 134.

90↔ Jørgen Randers, *2052: A Report to the Club of Rome Commemorating the Fortieth Anniversary of the “Limits to Growth”* (White River Junction, Vermont: Chelsea Green, 2012), 14–15, 19–23, 210–17, 248–49, 296–97.

91↔ Jacob Burckhardt, *Reflections on History* (Indianapolis: Liberty, 1979), 213, 224.

92↔ Georges Lefebvre, *The Coming of the French Revolution* (Princeton: Princeton University Press, 1947), 212.

93↔ John Bellamy Foster, “Capitalism and the Accumulation of Catastrophe,” *Monthly Review* 63, no. 7 (December 2011): 1–17.

94↔ Yates, *Can the Working Class Change the World?*, 184–85.

95↔ Paul M. Sweezy, “Socialism and Ecology,” *Monthly Review* 41, no. 4 (September 1989): 5.

96↔ Karl Marx and Frederick Engels, *Collected Works*, vol. 1 (New York: International, 1975), 157.

97↔ Joseph Schumpeter, *Capitalism, Socialism, and Democracy* (New York: Harper and Row, 1942), 61. Schumpeter was a genuine product of the Austrian School of Economics, but he was, at the same time, a very independent thinker. He was the first to provide a strong criticism of Mises’s notion that a rational price system could not be developed under socialism. His independence was shown by his willingness to serve as finance minister in a socialist government. See Márz, *Joseph Schumpeter*, 99–113, 147–63.

98↔ Schumpeter, *Capitalism, Socialism, and Democracy*, 143.

99↔ As Antonio Negri emphasizes, an inclusive, class-based movement starts with a “social concept” of class divorced from a merely economic construction. This means that the question of the working class cannot be separated from issues such as women’s domestic work, the environment, race formation, and so on. Antonio Negri, “Starting Again from Marx,” *Radical Philosophy* 203 (2018).

100↔ See the indispensable discussion of socialist technology in Victor Wallis, *Red-Green Revolution: The Politics and Technology of Ecosocialism* (Chicago: Political-Animal, 2018), 54–92.

101↔ As Sweezy remarked, there is “nothing in the [capitalist] system that lends itself to or is compatible with long-range planning of a kind that would be absolutely essential to the implementation of an effective ecological program,” much less the assurance that social progress would be equitably shared amongst all in society. Socialism, in contrast, is amendable to such developments on a democratic basis, precisely because it means a shift away from capital accumulation, profits, and commodity production as the supreme ends of society. Sweezy, “Socialism and Ecology,” 7–8. We can see the strengths of planning today in different ways in states like Venezuela, with its communes and communal councils, and in Cuba with its enormous social and ecological successes—despite both having been subjected to enormous economic and political pressures, as well as military threats, emanating from the United States. See John Bellamy Foster, “Chávez and the Communal State,” *Monthly Review* 66, no. 11 (April 2015): 1–17.

102↔ On sustainable human development, see Paul Burkett, “Marx’s Vision of Sustainable Human Development,” *Monthly Review* 57, no. 5 (October 2005): 34–62.

103↔ The issue of ecological conversion is systematically addressed in Wallis, *Red-Green Revolution*. See also Magdoff and Williams, *Creating an Ecological Society*, 283–329; Angus, *Facing the Anthropocene*, 189–208; and Fred Magdoff and John Bellamy Foster, *What Every Environmentalist Needs to Know About Capitalism* (New York: Monthly Review Press, 2011), 121–44. On a radical democratic and socialist strategy in the United States, see Robert W. McChesney and John Nichols, *People Get Ready* (New York: Nation, 2016), 245–76.

104↔ On a New International, see István Mészáros, *The Necessity of Social Control* (New York: Monthly Review Press, 2015), 199–217; Samir Amin, “It Is Imperative to Reconstruct the Internationale of Workers and Peoples,” *IDEAS*, July 3, 2018.

105↔ Karl Marx, *A Contribution to a Critique of Political Economy* (Moscow: Progress, 1970), 21.

106↔ See John Bellamy Foster, “The Ecology of Marxian Political Economy,” *Monthly Review* 63, no. 4 (September 2011): 5–14; Robert W. McChesney, *Communication Revolution* (New York: New Press, 2007).

FacebookTwitterPrintFriendlyReddit

(2019-03-08) با تقديم سلامها -----